

यान्यानमन्यद्योग्यांश्च येषु येष्विह कर्मसु । तांस्तस्तेष्वेव युयुजे प्रीयमाणो महीपतिः ।

विदुरं सञ्जयञ्चैव युयुत्सुञ्च महामतिं । अत्रवीत् परवीरघ्नो धर्मात्मा धर्मवत्सलः ।

उत्थायेत्थाय तत्कार्यमस्य राज्ञः पितुर्मम । सर्वं भवद्भिः कर्तव्यमप्रमत्तैर्यथायथं ।

पौरजानपदानाञ्च यानि कार्याणि सर्वशः । राजानं समनुज्ञाय तानि कार्याणि भागशः ।

१४८५

इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि भीमादिकर्मानियोगे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा ज्ञातीनां ये हता युधि । आह्वानि कारयामास तेषां पृथगुदारधीः ।

धृतराष्ट्रो ददौ राजा पुत्राणामौर्ध्वदेहिकं । सर्वकामगुणोपेतमन्नं गाञ्च धनानि च ।

रत्नानि च विचित्राणि महार्हाणि महायशाः । युधिष्ठिरस्तु द्रोणस्य कर्णस्य च महात्मनः ।

धृष्टद्युम्नाभिमन्युभ्यां हैडिम्बस्य च रत्नसः । विराटप्रभृतीनाञ्च सुहृदामुपकारिणां ।

द्रुपदद्रौपदेयानां द्रौपद्या सहितो ददौ । ब्राह्मणानां सहस्राणि पृथगेकैकमुद्दिशन् ।

१४८६

धनैरनैश्च गोभिश्च वस्त्रैश्च समतर्पयत् । ये चान्ये पृथिवीपाला येषां नास्ति सुहृज्जनः ।

उद्दिश्योद्दिश्य तेषाञ्च चक्रे राजौर्ध्वदेहिकं । सभाः प्रपाञ्च विविधास्तडागानि च पाण्डवः ।

सुहृदां कारयामास सर्वेषामौर्ध्वदेहिकं । स तेषामनृणो भूत्वा गत्वा लोकेष्ववाच्यतां ।

कृतकृत्योऽभवद्राजा प्रजा धर्मेण पालयन् । धृतराष्ट्रं यथापूर्वं गान्धारीं रिदुरं तथा ।

सर्वाञ्च कौरवान्मान्यान् भृत्याञ्च समपूजयत् । याञ्च तत्र स्त्रियः काश्चिद्धृतवीरा हतात्मजाः ।

१४८७

सर्वास्ताः कौरवो राजा सम्यूज्यापालयदघृणो । नीचान्धकपणानाञ्च गृहाच्छादनभोजनैः ।

आनृशंस्यपरो राजा चकारानुग्रहं प्रभुः । स विजित्य महीं कृत्स्नामानृणं प्राप्य वैरिषु ।

निःसपन्नः सुखी राजा विजहार युधिष्ठिरः ।

इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि आह्वक्रियोपाख्याने द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अभिषिक्तो महाप्राज्ञो राज्यं प्राप्य युधिष्ठिरः । दाशाहं पुण्डरीकाक्षमुवाच प्राञ्जलिः शुचिः ।

तव कृष्ण प्रसादेन नयेन च बलेन च । बुद्ध्या च यदुशाहूतं तथा विक्रमणेन च ।

१४८८

पुनः प्राप्तमिदं राज्यं पितृपैतामहं मया । नमस्ते पुण्डरीकाक्ष पुनः पुनररिन्दम ।

त्वामेकमाहुः पुरुषं त्वामाहुः सात्वतां गतिं । नामभिस्त्वा बह्विधैः सुवन्ति प्रयता दिजाः ।

विश्वकर्मान्नमस्तेऽस्तु विश्वात्मन्विश्वसम्भव । विष्णो जिष्णो हरे कृष्ण वैकुण्ठ पुरुषोत्तम ।

अदित्याः सप्तधा त्वन्तु पुराणे गर्भतां गतः । पृश्निगर्भस्त्वमेवैकस्त्रियुगं त्वावदन्त्यपि ।

शुचिश्रवा हृषीकेशो घृताचिह्नं स उच्यते । त्रिचक्षुः शम्भुरेकस्त्वं विभुर्दामोदरोऽपि च ।

१४८९

वराहोऽग्निर्वृहद्भानुर्वृषभस्तार्क्ष्यलक्ष्मणः । अनोकसाहः पुरुषः शिपिविष्ट उरुक्रमः ।

वरिष्ठ उग्रसेनानोः सत्यो वाजसनिर्गुहः । अच्युतश्चावनेऽरीणां संस्कृतिर्विकृतिर्वृषः ।

ऊर्ध्ववर्त्मा त्वमेवाद्विर्वृषदर्भो वृषाकपिः । सिन्धुर्विधर्मस्त्रिककुत् त्रिधामा त्रिदिवाच्युतः ।

सम्पाट विराट् खराट् चैव मुरराजो भवोद्भवः । विभुर्भूरभिभूः कृष्णः कृष्णवर्त्मा त्वमेव च ।